

stændig enig i. Til gengæld er vi ikke enige i den kompensationsmodel, som regeringen har valgt. Den indebærer nemlig, at uanset hvor mange børn og unge der kommer på et museum, så kan museet være fuldstændig sikker på at få det samme beløb år efter år.

Kompensationen fastsættes én gang for alle med udgangspunkt i det antal børn, som besøgte museet i 2005. Det betyder, at der ikke er noget som helst økonomisk incitament for museerne til at gøre sig umage med at få fat i så mange børn og unge som overhovedet muligt. Det her kan betyde, at de eneste børn, vi rent faktisk får fat i med de mange millioner kroner, der er sat af til formålet, er de børn, der i forvejen ville komme på museerne: børn, der kommer fra hjem med klaver; børn, der kommer fra et kulturelt miljø, hvor det at gå på museum er noget, som man gør.

Kl. 14.55

Det, vi ønsker, er selvfølgelig, at mange flere børn fik deres gang på museerne, og at der var et økonomisk incitament for museerne til at sikre, at det blev sådan. Men nu har statsstyningen taget over, markedsøkonomiske principper er sat fuldstændig ud af spil. Det samme er fornulften.

Jeg ville ønske, at regeringens kulturkamp ikke skyggede for, at enkelte liberalistiske kræfter og snusfornuftige konservative får øje på det ændringsforslag, som Enhedslisten, SF, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre har stillet. Det er et forslag, som gør op med statsstyningen til fordel for mere liberalisme, mere markedsøkonomi, mere sund fornulft.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget forkastedes, idet 48 stemte for, 59 imod.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

34) Anden behandling af lovforslag nr. L 38: Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og medieansvarsloven. (Ny lokalradio- og lokal-tv-ordning, forhøjelse af strafferammen for pirateri m.v.).

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsat 27/10 2005. Første behandling 4/11 2005. Betænkning 8/12 2005).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under et.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Hr. Per Clausen som ordfører.

Per Clausen (EL):

Vi havde en lang og grundig og god debat om de her lovforslag ved førstebehandlingen. Den var så god og grundig, at da man kom til, at jeg skulle holde min ordførertale, var alle de ord, jeg ville sige, allerede sagt.

De var sagt i strålende og gode indlæg af den socialdemokratiske ordfører og den radikale ordfører, og hovedsagen var, at denne lov ville være en katastrofe for lokalradioerne. Den ville føre til deres udslettelse.

Det ville den af to grundlæggende grunde:

For det første fordi man ved at fjerne de lokale radio- og tv-nævn ville fjerne det lokale engagement og dermed gøre det uendelig vanskeligt for lokalradioerne at overleve i fremtiden. Det har vi fået en række reaktioner på, der tyder på, at det også er rigtigt, både fra kommunalpolitikere lige fra Venstre og Dansk Folkeparti til de alt for få kommunalpolitikere, der repræsenterer Enhedslisten. Vi har fået de samme reaktioner fra en lang række folk, der er aktive inden for det her område.

Det andet argument, der blev fremført, var, at med den her lov var de økonomiske forudsætninger for lokalradioerne stadig uklare og præget af flere års nedskæringer og forringelser. Også det har vi efterfølgende fået bekræftet gennem en lang række henvendelser.

Derfor havde jeg sådan set ikke forventet, at der var behov for, jeg skulle sige noget ved andenbehandlingen, for jeg havde den klare opfattelse, at det ville vores gode venner i Socialde-

mokratiet og i Det Radikale Venstre nok tage sig af på sædvanlig velkvalificeret vis.

Derfor er det jo en anelse overraskende, at jeg nu kan konstatere, at Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre vil stemme for. Tidligere i dag roste jeg Socialdemokraterne for, at de ganske vist ikke principielt var imod ting, der var dårlige, men at de dog indimellem var det konkret.

Nu vil man altså stemme for den her lov, uden at man jo i realiteten har opnået noget som helst i forhold til de kritikpunkter, man havde under førstebehandlingen.

Det eneste, man har opnået, og det er så også grunden til, at jeg vil anmode om, at vi får sendt sagen tilbage i udvalget, er, at man havde en aftale om, at nogle af de penge, der går til lokalradioerne, så skal i en særlig pulje forbeholdt nogle helt specielle grupper af lokalradioer.

Kl. 15.00

Det vil sige, at hvor vi tidligere i dag har diskuteret, hvordan man bruger satspuljen til at tage penge fra de arbejdsløse, de syge og konthjælpsmodtagerne og give dem til andre gode sociale formål, og man tager lejernes penge for at bruge dem til andre gode formål, så er Socialdemokraterne og Radikale Venstre altså her med på, at vi tager noget fra alle lokalradioerne og så giver det til nogle særligt udvalgte lokalradioer, nemlig dem, som drives af studerende og handicappede.

Jeg kan ikke forestille mig, det hænger sådan sammen, så derfor vil vi gerne i udvalgsarbejdet efterfølgende have opklaret, om det virkelig er rigtigt, at man har indgået en aftale, hvor de alt for få midler, der afsættes til lokalradioer, nu skal skævvrides sådan. Jeg synes, det mildest talt er rystende.

Konsekvensen af det her er, at den eneste lovgivningsmæssige konsekvens af den aftale, der er lavet mellem Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og regeringen og vel også Dansk Folkeparti, er et ændringsforslag, som efter vores mening ikke har nogen som helst betydning. Jo, det kan godt være, der er to multinationale giganter, der slås om at sidde på det danske lokal-tv-marked, og så forsøger man at stille den ene lige så godt som den anden. Det har vi ikke noget ønske om at deltage i, så vi vil undlade at stemme til de ændringsforslag, der foreligger til behandling i dag.

Men jeg skal altså gentage, at vi ønsker sagen tilbage i udvalget.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Ja tak. Hr. Mogens Jensen som ordfører.

Mogens Jensen (S):

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at det for Socialdemokraterne er utrolig vigtigt, at vi har et velfungerende lokalradio- og -tv-net i Danmark. Det er et af hovedpunkterne også i det medieforslag, som Socialdemokraterne nys har fremlagt, og det vil også være et af de krav, vi tager med øverst på dagsordenen, når vi nu i løbet af foråret skal til nye medieforhandlinger. Det har selvfølgelig også været udgangspunktet for os i behandlingen af det lovforslag, som her foreligger.

Som jeg gav udtryk for under førstebehandlingen, er der ting ved det her lovforslag, som Socialdemokraterne ikke er tilfredse med.

Vi er ikke tilfredse med, at man nedlægger de lokale radio- og tv-nævn til fordel for at lægge al kompetencen over i et centralt radio- og tv-nævn. Vi synes heller ikke, det er fornuftigt at ophæve must carry-bestemmelsen, og vi synes egentlig også, at vi havde været bedre stillet, ved at lovforslaget var kommet efter de kommende medieforhandlinger, fordi vi jo der kan se tingene i en sammenhæng. Men sådan er det ikke, når det er et andet flertal, der bestemmer, og derfor har vi valgt den tilgang til det her lovforslag, at vi vil forsøge at opnå det bedst mulige for lokal-radio- og -tv-stationerne i forhold til, hvad lovforslaget indeholder.

Og der har vi opnået fire konkrete forbedringer, som jeg synes, det er værd at tage med, og som i hvert fald også det bagland af tv- og radiostationer, vi har, har stillet sig tilfredse med. Det er netop, at vi sikrer lokalradioers og -tv-stationers sendeflader i et kommende kommercielt udbud af radio- og tv-stationer, at vi har sikret, at Kanal København kan fortsætte som græsrødsstation, så den ikke kommer i kommercielt udbud, og at vi har sikret en pulje penge til vigtige målgrupper, som ellers ville få problemer med det regelsæt, der egentlig lå til grund for de nye tilskudsregler, nemlig penge til de studerendes radio og tv, penge til handicappedes radio- og tv-produktion, og penge til højskolernes tv- og radioproduktion, som vi synes er utrolig væsentlige målgrupper, og som ellers ville blive svigtet – også af SF og Enhedslisten, hvis de ligesom vælger at stemme imod.

Endelig er vi blevet enige med de øvrige partier om at henstille til justitsministeren, at vi får skærpet straffene for pirateri, som netop er nø-

get af det, der rammer de kunstneriske ophavsrettigheder, og som det er vigtigt, at vi får præciseret i lovforslaget.

Alt i alt har vi fra Socialdemokraternes side, synes vi, fået indrømmelser. Det er ikke alt, vi er tilfredse med i loven. Sådan er det, når vi vedtager love på Christiansborg: Man må give, og man må tage. Og vi synes altså, at det her lander fornuftigt, og derfor vælger vi at stemme for.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Hr. Mogens Jensen sagde, at der var ting i lovforslaget, han ikke var helt tilfreds med. Det var det, han sagde under førstebehandlingen. Det kan man da vist kalde for en underdrivelse.

Kl. 15.05

Hvis man ser på hr. Mogens Jensens tale fra førstebehandlingen, så var det jo et gennemført angreb på hele det her lovforslag, hvor hr. Mogens Jensen bl.a. sagde:

»... at regeringen vil gennemtvunge et salg af frekvenser, så hele markedet og området opdannes til et stort centraliseret, kommercielt marked. Det er klassisk borgerlig politik, der nu altså også skal udmøntes på de lokale medier. Har du penge, kan du få, har du ingen, så må du gå.«

Det var da en meget fundamental kritik, må jeg sige til hr. Mogens Jensen. Hvad er der egentlig ændret i det her lovforslag, som gør, at Socialdemokraterne nu fuldstændig har skiftet holdning?

(Kort bemærkning).

Mogens Jensen (S):

Til hr. Holger K. Nielsen kan jeg sige, at der er sket det, at vi har fået fire indrømmelser, som jeg har stået og redegjort for her tidligere. Det er det, der gør, at vi siger, at det her lovforslag og det, der kommer ud af det her lovforslag, ser altså bedre ud og giver bedre muligheder for de lokale radio- og tv-stationer, end hvis ikke vi var gået med ind og havde påvirket processen sammen med Det Radikale Venstre. Nu har vi sikret en pulje penge, der gør, at handicap-tv ikke kommer til at skulle dreje nøglen om, at studenterradiostationer og -tv-stationer ikke kommer til at skulle dreje nøglen om, og at man også stadig væk kan producere tv og radio med tilskud ude på højskolerne.

Jeg mener, det er vigtige resultater sammenholdt med de øvrige ting, vi har fået i lovforslaget, og det er den konkrete baggrund for, at vi

må sige, at ja, der er dårlige ting i det her lovforslag, men nu er der så også kommet lidt gode ting med ind i det, og derfor stemmer vi for.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Så må vi så se på, når det kommer tilbage til udvalget, hvor meget man har reddet gennem den her pulje.

Men hr. Mogens Jensen må da forklare vælgerne uden for det her hus, hvordan det her er blevet mindre kommercielt, og hvordan det er blevet mindre centralistisk.

Det er jo stadig væk sådan, at hele det her lovforslag er lagt til rette efter, at de store kommercielle aktører nu også skal ud på lokalradio- og tv-området. Passer det ikke? vil jeg spørge hr. Mogens Jensen. Passer det ikke, at man stadig væk nedlægger alle de lokale radio- og tv-nævn og lægger hele beslutningskompetencen over til et centraliseret organ? Det er jo stadig væk lige så centralistisk, lige så kommercielt, er det ikke helt korrekt?

(Kort bemærkning).

Mogens Jensen (S):

Det har hr. Holger K. Nielsen fuldstændig ret i, og det er også derfor, at hvis hr. Holger K. Nielsen læser betækningsbidraget fra Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet, kan han se, at der klart står, at det lige præcis er en af de forudsætninger i lovgivningen her, som vi stadig væk er uenige med regeringspartierne og Dansk Folkeparti om, og som vi vil arbejde på at få ændret i forbindelse med de kommende medieforhandlinger. Så der er hr. Holger K. Nielsen og jeg ikke uenige, og det gælder også andre elementer i lovforslaget, som jeg har redegjort for.

Tilbage står altså, at med lovforslaget, som det kommer til at ligge nu efter en forhandling med Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet, gives der bedre muligheder for lokalradio- og -tv, end hvis det her lovforslag ikke havde båret Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres fingeraftryk.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Hr. Mogens Jensen er jo en meget god levendegørelse af den særlige socialdemokratiske strategi, der går ud på, »at vi ikke er enige i, men vi accepterer, at ...«. Og set i lyset af det kan man se frem til medieforhandlingerne på det store område med nogen frygt og bæven for resultatet.

Men jeg vil bare spørge: Har hr. Mogens Jensen og hans radikale venner i den her sag sørget for, at der er kommet flere penge til lokalradioerne, eller har han bare sørget for, at der tages nogle penge fra nogle lokalradioer og gives til nogle andre? Det tror jeg, der er mange, som er interesseret i at høre.

(Kort bemærkning).

Mogens Jensen (S):

Der skal ikke herske nogen tvivl om, og det ved hr. Per Clausen også udmærket, at vi her senest i finanslovsforslaget fra Socialdemokratiets side har foreslået 20 mio. kr. ekstra til den pulje, der deler penge ud til lokalradioer og -tv-stationer, så man kommer op på nogenlunde det niveau, man havde, før den her regering kom til. Det er et mål, vi stadig væk vil arbejde for, og det har vi også klart tilkendegivet i vores mediepolitiske udspil.

Det var sådan set ikke det, lovforslagsforhandlingen her handlede om, for der har det handlet om de strukturer, der skal danne grundlag for de kommende tilskud. Og jeg vil sige, at kan vi under de kommende medieforhandlinger få løst det afgørende problem, at det, lokalradioer og -tv-stationer udeomkring i landet allermest mangler, er flere penge, så er det det vigtigste, og ikke, om der sker en forenkling af tilskudsreglerne. Det er pengene, de mangler, og så vil de sådan set, tror jeg, gerne acceptere den forandring, der sker af tilskudsreglerne.

Kl. 15.10

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg har altså forstået det rigtigt: Den aftale, hr. Mogens Jensen har indgået med ministeren, Venstre og Konservative, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre, fører til, at nogle lokalradioer får dårligere økonomiske vilkår i fremtiden, end de ville have fået, hvis hr. Mogens Jensen ikke havde indgået den aftale, fordi hr. Mogens Jensen har udpeget nogle særlige lokalradioer, som han har sagt der var særlig behov for at hjælpe på bekostning af de andre. Det er resultatet af hr. Mogens Jensens forligsiver og forhandlingsevner.

Så er der vel ikke noget at sige til, at vi er nogle, der er noget skeptiske over for, hvad der skal komme ud af det, når vi skal til at snakke om Danmarks Radio og TV 2.

(Kort bemærkning).

Mogens Jensen (S):

Som hr. Per Clausen så udmærket er klar over, er der jo i den pulje, der er til rådighed for lokalradio og -tv, nøjagtig det samme beløb, som der var før. Og det er for lidt, det er hr. Per Clausen og jeg fuldstændig enige om, og det vil Socialdemokratiet arbejde for bliver hævet til 50 mio. kr. under de kommende forhandlinger.

Men det ændrer ikke ved, at i forhold til det lovforslag, der forelå fra regeringens side, så har vi altså nu fået reddet en pulje penge, der bliver specielt delt ud til de grupper, der ellers ville komme i klemme. Det, hr. Per Clausen også udmærket ved, er, at alle lokalradio- og -tv-stationer vil opleve, at de får et langt højere grundtilskud med den her nuværende tilskudsordning, end de gjorde med den tidligere tilskudsordning.

Der, hvor man ikke kan søge ekstra penge, er fra den såkaldte programtilskudspulje, som nu bliver delt ud på samtlige stationer og ikke bliver forbeholdt nogle få stationer, som har været ekstra gode til at skrive ansøgninger. Det synes jeg sådan set er meget fornuftigt, og så har vi jo så oven i købet fået reddet studenterradioen og højskoleradio og handicaprado og -tv.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Ja, tak til ordføreren. Jeg skal give ordet til hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg skal gøre det forholdsvis kort. Jeg fik mest anledning til at gå herop i anledning af hr. Per Clausens indledende bemærkninger om overraskelsen ved, at Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre nu var gået med i denne her aftale med Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, hvorefter hr. Per Clausen så forklarede, hvorfor det var overraskende, ved at komme med eksempler alene på baggrund af Socialdemokraternes udmeldinger.

Det tror jeg var klogt valgt af hr. Per Clausen, for jeg tror ikke, at de samme eksempler ville være at finde i den ordførertale, som Det Radikale Venstre holdt i forbindelse med førstebehandling af L 38.

Det er rigtigt, at jeg i min ordførertale også var bekymret over afskaffelsen af de lokale radio- og fjernsynsnavn. Det har vi med i vores betænkningssbidrag at vi er uenige om, men man kan ikke få det hele.

Til gengæld har vi fået ændret på tilskudsordningen – en tilskudsordning, om hvilken jeg også dengang sagde, at vi var positive over for selve forenklingselementet, men vi var bekymrede over for den model, der var lagt an til. Nu har vi, som hr. Mogens Jensen allerede har redegjort for, fået med, at studenterradio og -tv, højskoleradio og -tv og radio og tv produceret af handicappede vil få ekstra tilskud i forhold til andre.

Og hvorfor så netop disse grupper? Det er der faktisk gode svar på.

I Det Radikale Venstre mener vi, at græsrodstv har et vigtigt formål ved at være en rugekasse for talenter, et sted, hvor talenterne kan spire, og her har vi ment, at særlig unge grupper har været vigtige at give mulighed for at kunne være netop i dette rugekassemiljø, som studenterradio og -tv og højskoleradio og -tv er.

Med hensyn til handicappede drejer det sig om en mediasvag gruppe, og der synes vi, det har været vigtigt at sikre, at mediasvage grupper har bedre muligheder for at kunne lave radio og tv på frivillig basis end alle os andre. Det synes vi sådan set ikke vi har nogen grund til at skamme os over.

Under førstebehandlingen var det faktisk sådan, at da jeg afsluttede min ordførertale, sagde Venstres ordfører, hr. Jens Rohde: Betyder det så, at Det Radikale Venstre stemmer for eller imod lovforslaget?

Så det var jo ikke en harmdirrende nejtale, der blev holdt, og som jeg kunne meddele ham, var der såmænd også et enkelt medlem af vores egen folketingsgruppe, der havde stillet mig samme spørgsmål på baggrund af netop den ordførertale.

Venstre kom Det Radikale Venstre meget i møde under førstebehandlingen, og vi har fået nogle indrømmelser, bl.a. på det område, jeg lige har nævnt, nemlig tilskudsordningerne, for at sikre, at græsrodstv stadig har vinduer i forhold til Kanal København, og for at sikre, at pirateri kommer over i straffeloven – det er de fem partier enige om at justitsministeren skal tage initiativ til – og endelig for at sikre, at vi får det udbud af lokale tv-frekvenser, som vi får.

Kl. 15.15

Det er fire konkrete ting, som er blevet ændret i forhold til det oprindelige, der lå, da vi behandlede det første gang, og det er Det Radikale Venstre tilfreds med. Vi kan ikke ændre verden og få det, som Det Radikale Venstre vil. Foreløbig har vi kun 17 mandater, men når vi får 90

mandater, skal jeg nok love hr. Per Clausen, at så vil det måske se lidt anderledes ud.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Ja, til den tid er De Radikale vel bundet af så mange forlig, at ulykkerne alligevel bliver begrænsede.

Det, jeg ikke forstår ved hr. Simon Emil Ammitzbølls indlæg, er, at det er rigtigt, at Det Radikale Venstre stemmer for en lov, der betyder en centralisering. Så stemmer man ydermere for en lov, hvor nogle lokalradioer får det dårligere, end de ville have fået, hvis man ikke kommer igennem med sit ændringsforslag. Det er konsekvenserne.

Så er det rigtig nok, at så får man straffet denne her særlige form for pirateri hårdere, en særlig form for pirateri, der primært rammer de multinationale tv-selskaber, som lever af at sælge betalings-tv. Her findes der jo også den eneste rigtige ændring i loven, nemlig den, at man søger for, at den ene ikke bliver diskrimineret i forhold til den anden.

Realiteten er vel, at Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne stemmer for en lov, der fører til dårligere vilkår for ikkekommercielle lokalradio- og lokal-tv-kanaler. Det er vel pointen.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg har meget svært ved at følge hr. Per Clausens sidste pointe og afsluttende kommentar.

Med hensyn til centralisering og de lokale radio- og fjernsynsnavn, som bliver nedlagt, medgav jeg i min indledende ordførertale, at ja, vi anerkender, at vi lige netop på det punkt ikke har kunnet ændre det oprindelige lovforslag, den oprindelige aftale, og det vidste vi var en forudsætning. Det er vi stadig væk imod, men man kan jo ikke ændre alt.

Nogle får det dårligere, siger hr. Per Clausen, altså får et ringere tilskud, end de får i dag: Ja, det vil jeg gerne indrømme. Nogle får et større tilskud, nogle får et mindre tilskud. Sådan er det jo, når man laver reglerne om. Vi kan ikke lave reglerne om på en måde i denne her omgang, så alle får minimum det samme, som de fik før.

Vi synes, at der i de nye regler ligger en bedre prioritering, sådan at man sikrer som jeg sagde, studenterradio/tv, højskoleradio/tv og radio/tv produceret af handicappede. Jeg forstår ikke, hvordan det kan være et problem for hr. Per Clausen netop at prioritere disse grupper.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nej, det interessante er jo, hvem man så ikke prioriterer, og det er jo det, der er pointen. Det er, at langt de fleste ikkekommercielle lokalradioer i det her land produceres af grupper, som må betragtes som mediesvage, og som har nogle særlige problemer. Så har hr. Simon Emil Ammitzbøll og hr. Mogens Jensen fundet tre grupper, som man har lagt særlig vægt på.

Jeg er enig i, at det da er grupper, der er god grund til at understøtte. Men at f.eks. slagteriarbejdere, lærlinge osv. ikke skulle være mindst lige så mediesvage og have lige så meget brug for støtte til at lave lokalradio som studerende, har jeg altså ærlig talt meget svært ved at forstå.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Med hensyn til det med mediesvage grupper gjaldt argumentet, hvis man havde hørt mit indlæg, jo kun, hvad angår tv og radio produceret af handicappede. Jeg synes alt andet lige ikke, at man kan sige, at slagterlærlinge kan sammenlignes med psykisk handicappede i forhold til mediesvage grupper. Jeg mener f.eks., at en station som TV-Glad er et godt eksempel på en tv-station, som får glæde af det fingeraftryk, som Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre har været inde og lave.

Det argument, som er relevant i forbindelse med højskoleradio/tv og studenterradio/tv, handler jo ikke om mediesvage grupper. Det handler om at lave rugekasser for talentudvikling, og der mener vi, at det er naturligt at lave det i forlængelse af højskoleophold og i forlængelse af, at folk, der går på de videregående uddannelser og måske studerer noget, der er relevant med hensyn til medier, har en mulighed for at afprøve deres talent allerede i en meget tidlig fase, i stedet for at skulle engagere sig i den kommercielle del af tv-verdenen.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg har også læst førstebehandlingen. Den er jo det hele taget interessant, især i betragtning af, hvad der er sket siden hen. Og jeg skal da medgive, at Det Radikale Venstre ikke svingede fanen så højt, som Socialdemokraterne gjorde.

Men hr. Simon Emil Ammitzbøll lagde meget vægt på den centralisering, der ligger i det her. Som han sagde: Jeg har svært ved at se, hvordan en radiostation fra Vordingborgområdet skulle

have glæde af, at der er ens regler i Vordingborg og Nordjylland, men jeg har meget nemt ved at se, hvorfor en stor, kommerciel landsdækkende station, der skulle bruge de her sendetilladelser, skulle have glæde af, at der er ens regler i Vordingborg og Nordjylland.

Kl. 15.20

Med andre ord, en bekymring for, at det er de kommercielle stationer, der vinder på den her ændring. Og det er jo stadig væk tilfældet. Det er jo stadig væk sådan, at denne lov fremmer interesserne for de store kommercielle interessenter på markedet, den skaber centralisering, den skaber mere kommercialisering. Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg synes, at hr. Holger K. Nielsen foresimpler diskussionen noget. Det er jo et rigtigt citat, som hr. Holger K. Nielsen fremkommer med. Jeg medgav også lige før, at det punkt, vi stadig har en stor uenighed med VK og Dansk Folkeparti om, netop er med hensyn til de lokale radio- og fjernsynsnævns nedlæggelse. Det har vi ikke kunnet blive enige om, og det har vi indskrevet i vores fælles betænkningens bidrag.

Men at derfra og til at sige, at det kun handler om at hjælpe de store, kommercielle, synes jeg nu, at der er et stykke. Og man negligerer jo helt det, der ellers ligger i den aftale, der er, bl.a. det, vi allerede har diskuteret, med radio og tv for studerende, for højskoleelever, for handicappede; man negligerer, at vi har hævet strafferammerne for pirateri; man negligerer, at vi er blevet enige om at sørge for, at der stadig er de vinduer til græsrods-tv, der skal være.

Jeg forstår simpelt hen ikke hr. Holger K. Niensens bekymring for – undskyld, jeg svarer videre på anden halvdel af spørgsmålet senere.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jo, men det er vel korrekt, at vinduerne til græsrods-tv var sikret i det oprindelige lovforslag, som blot forlængede de eksisterende sendetilladelser. Det er vel også korrekt, at der ikke dér ligger nogen sikkerhed for, at Justitsministeriet vil stille forslag om at hæve strafferammen. Det er der jo ingen som helst sikkerhed for. Det er vel også korrekt, at det, som er hele baggrunden, hele væsenet, hele det, som begrundet det her lovforslag, nemlig centralisering og kommercialisering, stadig væk er der?

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det her lovforslag er en udmøntning af en delaf-tale fra medieforliget indgået af Venstre, Konser-vative og Dansk Folkeparti i 2002. Hvis jeg hav-de sagt til et erfarent folketingsmedlem som hr. Holger K. Nielsen, at det ville Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne jo kunne gå ind og få lidt indflydelse på og trække i den rigtige ret-ning, så havde hr. Holger K. Nielsen nok slået en høj latter op og sagt, at det var min ungdomme-lighed og naivitet, der havde gjort, at jeg ville mene det.

Men det lykkedes faktisk. Og jeg er jo stadig væk fuldstændig enig med hr. Holger K. Nielsen om, at det er et problem, at de lokale radio- og fjernsynsnavn bliver nedlagt. Spørgsmålet er: Hvis Det Radikale Venstre og Socialdemokrater-ne ikke havde været med i den her aftale, var den så blevet anderledes? Svaret er jo, og det ved vi alle sammen, at nej, det var den ikke, de var stadig blevet nedlagt. Til gengæld havde vi ikke formået at få prioriteret de græsrodsradio- og -tv-stationer, som vi synes er særlig vigtige i Det Radikale Venstre. Derfor er Det Radikale Venstre med i den her aftale.

(Kort bemærkning).

Mogens Jensen (S):

Må jeg ikke bede den radikale ordfører om at bekræfte, at med den tilskudsordning, som er ble-vet introduceret med det her lovforslag, vil alle radio- og tv-stationer få et højere grundtilskud, end de fik under den gamle ordning. Og må jeg ikke bede den radikale ordfører om at bekræfte, at med den aftale, der er lavet mellem Det Radi-kale Venstre, Socialdemokraterne, regeringen og Dansk Folkeparti, er det nu sikret, at slagteri-ar-bejderne og lærlingene fortsat kan lave græs-rods-tv på Kanal København.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jo, jeg vil sige det sådan, at det jo er spændende. Ikke alene er jeg nu en del af en krydsild mellem venstrefløjen og Det Radikale Venstre, men vel også nærmest sådan et tredje hjørne i en debat mellem Socialdemokraterne og SF – men det stiller jeg gerne op til.

Jeg kan bekræfte hr. Mogens Jensens udsagn om, at vi netop sørger for, at alle stadig væk har mulighed for at søge det samme grundtilskud og får de samme grundtilskud, sådan at der er mere lige vilkår for græsrodsradio og -tv, og jeg

kan også forsikre, at aftalepartierne, som der står i den fælles betænkning, er enige om, at Kan-al København fortsat skal agere som græsrods-station. Der er altså ikke længere tvivl om det, og dermed har vi sikret slagteri-ar-bejdernes pro-grammer på Kanal København.

Kl. 15.25

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Hr. Holger K. Nielsen som ordfører.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg må tilstå, at ligesom hr. Per Clausen var jeg også lidt overrasket, da det gik op for mig, at De Radikale og Socialdemokraterne pludselig vil stemme for det her lovforslag, ikke mindst når man ser på, hvad der blev sagt under førstebe-handlingen.

Jeg har tidligere citeret lidt af, hvad hr. Mo-gens Jensen sagde. Jeg vil egentlig gerne gentage det, for jeg synes, det var en meget principiel kritik af det her lovforslag, som jeg er fuldstæn-dig enig i. Jeg citerer:

På den baggrund og ikke mindst på bag-grund af, af der er gennemført en kommunalre-form, hvor langt flere kompetencer og mulighe-der lægges ud til de enkelte kommuner, kunne man jo have en forventning om, at regeringen nu med de her lovændringer lagde op til at styr-ke lokalradio- og -tv, styrke de lokale medier, for også på den måde at understøtte debat, dialog og sammenhængskraft i de nye medier.

Men regeringen og kulturministeren gør det stik modsatte med det her lovforslag. Man fort-sætter den kurs, der har været lagt, siden den her regering kom til, med at svække og udsulte de ikkekommercielle græsrods-tv- og -radiosta-tioner. Ikke alene er de blevet udsultet økono-misk og hvad angår sendemuligheder gennem de seneste år, nu skal de svækkes yderligere ved, at regeringen gennemtvinger et salg af frekven-ser, så hele markedet og området omdannes til et stort centraliseret kommercielt marked. Det er klassisk borgerlig politik, der nu altså også skal udmøntes på de lokale medier. Har du penge, kan du få. Har du ingen, så må du gå.

Javist, og det, som også er kommet frem, er, at ikke en tøddel er ændret i udvalgsbehandlingen som følge af den der kritik. Der er stadig væk centralisme, så det basker. Der er stadig væk tale om, at man nedlægger de mange lokale radio-tv-nævn, det, som har båret det lokale islet på hele det her område. Og man har kunnet se af de hørings svar, der kom ind i forbindelse med lov-

forslaget, hvordan der udeomkring er en meget stor usikkerhed om, om der bliver mulighed for, at man kan videreføre et lokalt engagement i medieudviklingen. Det er der ikke ændret noget som helst ved.

Hele baggrunden for det her er jo netop, at de store kommercielle aktører skal have bedre muligheder for også at komme ud på lokalradio- og lokal-tv-området. Det er der ikke ændret noget som helst ved i udvalgsbehandlingen.

Tværtimod kan man sige, at det, der er af ændringer i forhold til lovforslaget, er, at der nu bliver udbud, i stedet for at man forlænger nogle sendetilladelser. Hvorfor det? Fordi MTG, der bl.a. ejer TV 3, truede med at anlægge retssag, hvis man ikke gjorde det. Så gav man efter for det, og derfor bliver der udbud. Det kan måske være meget fornuftigt med et udbud, specielt da hvis man fik krævet nogle flere penge ind. Men ikke engang det har man gjort. Der er tværtimod tale om den samme meget magre ramme, som var der før, og som ikke mindst Socialdemokraterne kritiserede ved førstebehandlingen.

Jeg synes, det er helt i orden, at man forsøger at gå ind og få indflydelse, og selvfølgelig skal man ikke hæve fanen så højt, at fødderne løftes fra jorden. Det er jeg helt med på, og vi er bestemt villige til at gå ind og forhandle også den store medieaftale til foråret. Men hvis man lægger sig fladt ned for regeringen, som man har gjort her, så ser jeg altså ikke meget perspektiv i det. Det er det, som især Socialdemokratiet og også De Radikale har gjort, hvis man har tilsluttet sig det her.

En række af de ting, man har fået gennemført, skal vi have udbygget eller uddybet, når forslaget kommer tilbage til Kulturudvalget, men jeg vil sige, at jeg ikke tror, det er den her måde, man skal føre politik på, hvis man skal have indflydelse på regeringen.

Jeg synes bestemt, jeg godt kunne tænke mig allerede nu her ved andenbehandlingen at få en kommentar fra kulturministeren om de her ting, som De Radikale og Socialdemokraterne påstår, at de har kæmpet igennem. Var det meget svært at få dem kæmpet igennem? Var det ikke noget, som man i virkeligheden havde tænkt sig alligevel skulle gennemføres? Jeg har altså rent faktisk på fornemmelsen, at det er det.

Kl. 15.30

Når man står og praler af, at man har sikret det og sikret det og sikret det, så ligger der vistnok en stor del af praleri i det. Dertil kommer, at

det efter vores vurdering overhovedet ikke er sikret. Men det er noget af det, vi skal se på.

Det ville med andre ord være helt o.k., hvis man gik ind og forsøgte. Men det her har man ikke fået noget som helst ud af, og der er en dyb mangel på troværdighed, når man på den ene side ved førstebehandlingen kritiserer det her sønder og sammen og så nu vil stemme for det ved tredjebehandlingen uden at have fået noget, der blot antydningssvis kan kaldes kosmetiske ændringer.

(Kort bemærkning).

Mogens Jensen (S):

Jeg må sige, at det virker lidt mærkeligt at høre sådan en garvet politiker som hr. Holger K. Nielsen sige, at det ikke er realistisk, at man går ind i forhandlinger, hvor man både giver og tager. Og det har vi selvfølgelig gjort i den her sammenhæng.

Men jeg vil godt spørge hr. Holger K. Nielsen: Er det ikke rigtigt, at uanset om kulturministerens første forslag om forlængelse af sendetilladelser var blevet gennemført, så ville der under alle omstændigheder med det her lovforslag blive vedtaget et udbud, og at det, der nu er sikret, trods alt er, at i det udbud, der kommer, er de lokale græsrodsvinduer sikret plads?

Jeg vil godt spørge hr. Holger K. Nielsen, om han ikke synes, at det er vigtigt at sikre overlevelse for studenterradio og -tv, handicapradio og -tv, højskoleradio og -tv. De ville ellers – det ved hr. Holger K. Nielsen godt, for han har fået mange henvendelser – være truet på deres økonomi, hvis ikke disse ordninger var gennemført.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Men vi skal jo have fundet ud af, om det også er tilfældet. For det første, hvordan regeringen ville have stillet sig i øvrigt, og for det andet, om de overlever på grund af det her, altså om det her kan redde dem. Det er der jo ingen der ved noget som helst om.

Det her er også lovsjusk af højeste dimension. I allersidste øjeblik får man indføjet en sætning i betænkningen, som fuldstændigt ændrer retningen i mange af de her ting. Og så skal vi stå her og stille nye spørgsmål og ville have samråd mellem anden- og tredjebehandlingen. Hvis det ikke er lovsjusk, så ved jeg ikke hvad. Men det finder vi nok ud af.

Men jeg mener, at det jo er helt, helt uklart, hvad det egentlig er, man er blevet enig om.

Hvor stor skal den pulje være? Hvem skal have pengene? Hvad bliver præmisserne for det? Derfor synes jeg, at det er noget flot, når hr. Mogens Jensen bare står og siger, at vi har sikret det.

Selvfølgelig skal man da tage og give. Men så vidt jeg kan se, har man bare givet fra Socialdemokraternes side. Hvad har man fået? Hele problemet består i, at regeringen har fået lokket hr. Mogens Jensen og Det Radikale Venstre til at stemme for et lovforslag, som man ellers var imod, uden i virkeligheden at give noget som helst.

(Kort bemærkning).

Mogens Jensen (S):

Jeg vil bare spørge hr. Holger K. Nielsen, om ikke han synes, det er vigtigt, at Kanal København kan fortsætte som kommerciel tv-station. Kan hr. Holger K. Nielsen ikke bekræfte, at det, der stod i lovens bemærkninger før forhandlingerne med Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne, præcis var, at det kunne der ikke være sikkerhed for, men at der nu med et fælles betænkingsbidrag er afgivet en fælles enig indstilling fra regeringspartierne plus Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne om, at Kanal København skal fortsætte som græsrodsstation? Er det ikke positivt, vil jeg spørge hr. Holger K. Nielsen?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Nu må vi se på, hvad der rent faktisk er aftalt. Som jeg vurderer det, er der tale om nogle temmelig luftige betragtninger, men lad os nu se på det. I hvert fald forekommer det mig, at de ting, man har fået ind, isoleret set – jeg ved det ikke helt præcist – kan være fornuftige; noget af det. Men på den anden side er der stadig væk tale om, at man har en meget begrænset sum penge, hvor man så målretter nogle af pengene til visse stationer. Hvem går det ud over? Hvem får dårligere vilkår på grund af det her? Hvorfor gør man, som man vil? Hvad er præmisserne for det? Hvor mange penge handler det om? Kan de overleve på det?

Der er så mange uafklarede ting i det her, og jeg synes, det er meget, meget flot, at hr. Mogens Jensen kan stå og give garantier for, at den og den er reddet.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Tak til ordføreren. Hr. Kim Andersen som ordfører.

Kim Andersen (V):

Jeg vil bare sige, at man jo kan være politisk uenig, og det er i vid udstrækning det, vi er her for. Men tingene skal jo foregå ordentligt og oplyst og have en seriøs behandling. Derfor har vi naturligvis også lyttet til de ønsker, der er fremsat heroppefra om at få forslaget tilbage efter andenbehandlingen. Vi har nu indkaldt til et udvalgs møde i Kulturudvalget kl. 16.30 eller 5 minutter efter førstebehandlingen af den næste sag, L 96, og her er der også stillet et samrådspørgsmål til kulturministeren. Han vil komme til stede for at besvare det spørgsmål og dem, der måtte følge, så alle efterfølgende kan føle sig godt oplyst i denne sag.

Kl. 15.35

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op-hold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

35) Første behandling af lovforslag nr. L 96: Forslag til lov om ændring af lov om distributionsluskud til visse periodiske blade og tidsskrifter. (Støtte til dagbladslignende publikationer).

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsat 30/11 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.